Θα σε κρίνουν οι ουρανοί

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 18 Φεβρουαρίου, 2024

Βάρυνε ξαφνικὰ ὁ οὐρανός. Ὄχι ἀπὸ ἐπερχόμενη κακοκαιρία, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν μανιώδη ἐπέλαση τοῦ σκοτεινοῦ πνεύματος, ποὺ καγχάζει χαιρέκακα, καθὼς σπρώχνει βίαια τὴν ἔρημη πατρίδα στοὺς γκρεμοὺς τῆς ἀκολασίας.
Τὴν ἴδια ὥρα οἱ πιστοὶ πενθοῦμε διπλά. Καὶ διότι βλέπουμε νὰ δολοφονεῖται μέσα στὸ Ἑλληνικὸ Κοινοβούλιο ὁ ἀρχαιότερος –ἀπὸ τὸν παράδεισο τῆς Ἐδὲμ ἀκόμη– ἱερὸς θεσμὸς τῆς ζωῆς, ὁ Γάμος, καὶ διότι αἰσθανόμαστε βαθιὰ ὅτι λίγο ὡς πολὺ συνεργοὶ στὸ ἐπιχειρούμενο ἔγκλημα εἴμαστε κι ἐμεῖς. Διότι ἁμαρτήσαμε καὶ ἁμαρτάνουμε. Ἔχουμε ξεφύγει πολὺ καὶ τώρα κατεβαίνουμε τὸ τελευταῖο σκαλί.

Τί ἔγινε; Μᾶς ἐγκατέλειψε ὁ Θεός μας καὶ φθάσαμε σ’ αὐτὸ τὸ κατάντημα; Ἐμεῖς Τὸν ἐγκαταλείψαμε. Ἐμεῖς περιφρονήσαμε τοὺς νόμους Του καὶ καταπατήσαμε τὶς σωτήριες ἐντολές Του. Τώρα λοιπὸν ὑφιστάμεθα τὶς τραγικὲς συνέπειες καὶ ἴσως μᾶς περιμένουν τραγικότερες.

«Ἤδη βάπτεται κάλαμος ἀποφάσεως παρὰ κριτῶν ἀδίκων». Ὁ Χριστὸς ὁδηγεῖται ξανὰ στὸ Πραιτώριο, ἐνώπιον τῶν Πιλάτων.

Καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς χώρας μὲ πρωτοφανῆ σπουδή, ἀψηφώντας τὶς ἀντιδράσεις, ἀρνούμενος νὰ ἀκούσει τὴν φωνὴ τοῦ συνόλου τῶν πολιτῶν, ἀδιαφορώντας γιὰ τὶς καίριες συνέπειες τῶν σχεδιασμῶν του, προωθεῖ βίαια τὴν ψήφιση τοῦ νόμου γιὰ πολιτικὸ γάμο καὶ υἱοθεσία παιδιῶν ἀπὸ ὁμόφυλα ζευγάρια.

Δεδηλωμένη ἐπιθυμία καὶ ἐπιδίωξή του εἶναι τὸ νομοσχέδιο νὰ ἔχει γίνει νόμος τοῦ κράτους μέσα στὸ πρῶτο δεκαπενθήμερο τοῦ Φεβρουαρίου.

Σύσσωμη ἡ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τοῦ διαμήνυσε ὅτι αὐτὸ ποὺ ἑτοιμάζει, ἔρχεται σὲ πλήρη ἀντίθεση πρὸς τοὺς αἰώνιους νόμους τοῦ Θεοῦ, ἀντίκειται στὸ Σύνταγμα καὶ βιάζει τὴν κοινὴ λογική.

Τὴν περιφρόνησε, παρὰ τὰ ὑποκριτικά του λόγια ὅτι σέβεται τὴν Ἐκκλησία. Ὅπως εἶχε πράξει καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν στὸν καιρὸ τῆς πανδημίας. Καὶ προχωρεῖ ἀκάθεκτος μὲ συμμάχους κι ἄλλες πολιτικὲς παρατάξεις, μὲ τὸ σύνολο σχεδὸν τῶν μέσων ἐνημερώσεως καὶ μὲ ἀρκετὸ τμῆμα τοῦ ὑφιστάμενου συστηματικὴ πλύση ἐγκεφάλου λαοῦ. Ὅμως ἡ μεγάλη εὐθύνη εἶναι δική του. Καὶ διότι εἶναι ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς χώρας καὶ διότι ἔχει ἀναλάβει ὁ ἴδιος προσωπικὰ τὴν προώθηση

τοῦ ἀντίθεου νόμου.

Ἀλήθεια, τί ἔπαθε; Ἐπειδὴ οἱ πολιτικοί του ἀντίπαλοι ἐμφανίζονται ἀποδυναμωμένοι αὐτὴ τὴν περίοδο, ἐπέλεξε νὰ κάνει ἀντίπαλό του τὸν Κύριο τῶν πάντων; Καὶ πιστεύει ὅτι μπορεῖ νὰ ἀντιπαρατεθεῖ πρὸς τὸν Κυβερνήτη τοῦ σύμπαντος; Ποιός εἶναι; Θεωρεῖ ὅτι ὁ Θεὸς κοιμᾶται, ὅτι ἀδιαφορεῖ γιὰ τὰ τεκταινόμενα;

Τὸ νομοθέτημά του πλήττει καίρια τὸν πρῶτο καὶ ἁγιαστικὸ νόμο τοῦ Δημιουργοῦ, νομοθετημένο «ἀπ᾽ ἀρχῆς κτίσεως», ἀπὸ τότε ποὺ συνάρμοσε τὴν Εὔα μὲ τὸν Ἀδάμ.

Τώρα ὁδηγεῖ τὴν Ἑλλάδα περίπου τέσσερις χιλιετίες πίσω. Ἐκεῖ ὅπου δύο πόλεις κατακλύσθηκαν ἀπὸ τὴν ὁμοφυλοφιλικὴ λύσσα, κυριεύθηκαν ἀπὸ τὴν παρὰ φύσιν μανία καὶ φλόγα. Δὲν τὸ γνωρίζει; Δὲν γνωρίζει τὸ φριχτὸ τέλος τους; Δὲν παραμένει μέχρι σήμερα κραυγάζουσα μάρτυρας ἡ Νεκρὰ Θάλασσα; Δὲν θὰ τὸ θυμίσει αὐτὸ κάποιος στοὺς βουλευτές του, μήπως τυχὸν ἀφυπνισθεῖ ἡ ναρκωμένη συνείδησή τους;

«*Τί ἐπλάνησας ἡμᾶς, Κύριε, ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου; ἐσκλήρυνας τὰς καρδίας ἡμῶν τοῦ φοβεῖσθαί σε;*» (Ἡσ. ξγ΄ [63] 17)· γιατί μᾶς ἄφησες νὰ λοξοδρομήσουμε, Κύριε, νὰ σκληρυνθοῦν οἱ καρδιές μας τόσο, ὥστε νὰ μὴ σὲ φοβόμαστε; Σὲ ποιά ἀκόμη ἄβυσσο κακίας καὶ κακῶν θὰ πέσει τοῦτο τὸ ἔθνος σου;

Δῶσε μας δάκρυα μετανοίας καὶ «*μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ᾽ ἡμῶν*».

Κύριε, κρίνε δίκαια ἀλλὰ καὶ μὲ ἔλεος τοὺς ἀσεβοῦντας μικροὺς ἡγέτες τοῦ τόπου τούτου. «*Οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι*»!

(περιοδ. «Ο ΣΩΤΗΡ», ἀρ. τ. 2303, 15.02.24)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: christianvivliografia*)*